Thesis Title

Contesting Rights over Land: A Case Study of Landless

Farmers' Social Movement in Lamphun Province

Author

Ms. Yuki MIYAKE

Degree

Master of Arts (Sustainable Development)

Thesis Advisory Committee

Asst. Prof. Dr. Jamaree Chiengthong

Lect. Dr. Anan Ganjanapan

Lect. Dr. Chusak Wittayapak

Chairperson

Member Member

ABSTRACT

This study attempted to analyze how rural landless farmers in Northern Thailand organized a social movement and legitimized their claims of rights over land. Particularly considered was social movement as a learning process. Examining how landless farmers formed their discourse and contested rights over land, the study adopted and ethnographic approach and collected farmers' stories. It also utilized the method of access analysis in order to show the existence of power relations between the dominant groups and the subordinate local farmers concerning access to land.

In the past few decades, especially through the Land Titling Project beginning in 1985, the commercialization and privatization of communal land was increasingly promoted in Northern Thailand, and resulted in local farmers' loss of land to outside non-farmers, who bought land for the purpose of speculation. In order to explore the complexity and criticize history involved in controlling and managing land in rural Lamphun Province, the study clarified the difference between the state and local ideas of property rights and existence of unequal power relations, both of which were fundamental causes of farmers' access to land, by focusing on how farmers claimed their rights against the dominant groups. Then, as another motivation for (re)claiming land by landless farmers, the instability of farmers' livelihoods were shown from five dimensions: the spread of longan plantations, low and unstable wage labor, heavy debt, accelerated population pressure by land speculation boom, and failure of Land Reform by the government. Finally, the study looked in detail at the learning process of the landless farmers' social movement, from

everyday resistance, organization at village level, to networking and interacting with outsiders, in addition to the associated conflict and the troubles inside the community. The primary emphasis was on the complexity and diversity of social movement by today's rural farmers, who had been exposed enough to the tide of modernization and development. They were neither static nor primitive but kept learning and changing.

The study concludes with the author's interpretation that although social movement by modernized farmers is not something to be romanticized, yet the farmers already know that their lack of access to land and hard livelihoods stemmed from negative aspects of development and market-oriented economy. The farmers engaged in social movement, formed their own discourse, and negotiated with the dominant groups so that their struggles would be solved. Hence there is a certain truth in their discourse by social movement, and this truth can suggest a solution to current resource conflicts, as well as a better and sustainable development for the future.

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

การช่วงชิงสิทธิเหนือที่คิน: กรณีศึกษาการเคลื่อนไหวทางสังคม ของชาวนาไร้ที่คินในจังหวัดถำพูน

ผู้เขียน

นางสาวยูกิ มิยะเกะ

ปริญญา

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การพัฒนาอย่างยั่งยืน)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ผศ. คร.จามะรี เชียงทอง

ประชานกรรมการ

อาจารย์ คร.อานันท์ กาญจนพันธุ์

กรรมการ

อาจารย์ คร.ชูศักดิ์ วิทยาภัค

กรรมการ

าเทคัดย่อ

การศึกษานี้พยายามวิเคราะห์ว่าคนในชนบท ชาวนาไร้ที่คินในภาคเหนือของประเทศไทย จัดตั้งขบวนการเคลื่อนไหวทางสังคม และสร้างความชอบธรรมในการเรียกร้องสิทธิเหนือที่คินของ พวกเขาอย่างไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแง่ที่ว่าการเคลื่อนไหวทางสังคมเป็นกระบวนการเรียนรู้ เมื่อ พิจารณาถึงว่า ชาวนาไร้ที่คินสร้างวาทกรรมและช่วงชิงสิทธิเหนือที่คินของพวกเขาอย่างไรนั้น การศึกษานี้ใช้วิธีการทางชาติพันธุ์พรรณนาและรวบรวมเรื่องเล่าของชาวนา ในขณะเดียวกันก็ใช้ วิธีการวิเคราะห์การเข้าถึงเพื่อที่จะแสดงถึงการคำรงอยู่ของความสัมพันธ์เชิงอำนาจระหว่างกลุ่มผู้มี อำนาจกับชาวนาท้องถิ่นผู้ถูกกระทำที่สัมพันธ์กับการเข้าถึงที่คิน

ใน 2-3 ทศวรรษที่ผ่านมาโดยเฉพาะอย่างยิ่งผ่านโครงการเร่งรัคเคินสำรวจออกโฉนดที่คิน โคยรัฐเริ่มคำเนินการตั้งแต่ปี พ.ศ.2528 ในภาคเหนือของประเทศไทยที่คินส่วนรวมของชุมชนถูก กระตุ้นให้แปรรูปกลายเป็นของเอกชนและที่คินถูกทำให้เป็นสินค้ามากขึ้น และส่งผลให้ชาวนา สูญเสียที่คินให้กับบุคคลภายนอกที่ไม่ใช่ชาวนาซึ่งได้ซื้อที่คินเพื่อเป้าหมายการเก็งกำไร ใน การศึกษาถึงประวัติศาสตร์หัวเลี้ยวหัวต่อและความสลับซับซ้อนที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมและการ จัดการที่ดินในชนบทของจังหวัดลำพูนนั้น การศึกษานี้ได้สร้างความชัดเจนว่า ประการแรกความ แตกต่างทางความคิดเรื่องระบบกรรมสิทธิ์ระหว่างรัฐกับท้องถิ่นและความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่ไม่ เท่าที่ดำรงอยู่ถือเป็นสองสาเหตุรากฐานของความขัดแย้งในที่คินที่เป็นอยู่ทุกวันนี้ การศึกษานี้เน้น ว่าชาวนาตอบโต้รัฐอย่างไรในการเรียกร้องสิทธิในที่ดิน นอกจากนั้นแรงขับเคลื่อนอีกประการหนึ่งในการเรียกร้องสิทธิในที่ดินของชาวนาไร้ที่ดินมาจากความไม่มั่นคงในการคำรงชีวิตของชาวนาซึ่งส่วนใหญ่มาจาก 5 มิติสำคัญ คือ การขยายพื้นที่เพาะปลูกสวนลำไข ค่าจ้างแรงงานต่ำและไม่ แน่นอน ภาระหนี้สินและการสูญเสียที่ดินที่มีอยู่อันเนื่องมาจากการเพิ่มขึ้นของประชากร และความ ล้มเหลวในการปฏิรูปที่ดินของรัฐบาล และสุดท้ายการศึกษานี้พิจารณาที่รายละเอียดของ กระบวนการเคลื่อนไหวทางสังคมของชาวนาไร้ที่ดินจากการต่อสู้ในชีวิตประจำวัน การจัดตั้งใน ระคับหมู่บ้าน การสร้างเครือข่ายการปะทะประสานกับคนภายนอกที่จะจัดการกับความขัดแย้งและ ความลำบากภายในชุมชนเอง สิ่งที่มีความสำคัญลำดับแรกคือความซับซ้อนและความหลากหลาย ของขบวนการเคลื่อนไหวทางสังคมโดยชาวนาในชนบทร่วมสมัย ผู้ล่องลอยอย่างท่ามกลางกระแส ความเป็นสมัยใหม่และการพัฒนา พวกเขาไม่เคยหยุดนิ่งหรือล้าหลัง หากแต่มีการเรียนรู้และ เกลื่อนเปลง

การศึกษาชิ้นนี้สรุปจากการแปลกวามหมายของผู้ทำการศึกษาว่า ถึงแม้ขบวนการ เคลื่อนไหวทางสังคมโดยชาวนายุคใหม่ไม่ใช่สิ่งที่ถูกให้กลายเป็นความสวยงามเกินจริง นอกจากนั้น ชาวนาสมัยใหม่ได้เรียนรู้แล้ววาพวกเขาไม่สามารถเข้าถึงที่ดิน และคำรงชีวิตอยู่อย่าง ยากลำบากจากการได้รับผลกค้านลบจากทิศทางการพัฒนาและเศรษฐกิจแบบตลาด ชาวนาได้เข้า ร่วมการเคลื่อนไหวทางสังคม สร้างวาทกรรมของตนเอง และต่อรองกับกลุ่มผู้มีอำนาจเพื่อให้การ ต่อสู้ดิ้นรนของพวกเขาได้รับการแก้ไขปัญหา เพราะฉะนั้นในวาทกรรมของพวกเขาผ่านโดยการ เคลื่อนใหวทางสังคมนั้นมีความจริงแท้แน่นอน และความจริงนั้นสามารถแล้วสามารถเสนอเป็น แนวทางในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งในการจัดการทรัพยากร เช่นเคียวกับการพัฒนาที่ดีกว่าและ ยั่งยืนกว่าในอนาคตอีกด้วย

by Chiang Mai University ghts reserved